

Göteborgs Universitet

Statsvetenskapliga institutionen

Brottsförebyggande insatser i förorten

En kvantitativ studie av lokala polisinsatsers effekt i femton
socialt utsatta områden

Kandidatuppsats i

Statsvetenskap

HT 2015

Författare: Amina Sankoh

Handledare: Anders Sundell

Antal ord: 10 859

Abstract

Integration, segregation och otrygghet är idag otvivelaktigt heta ämnen såväl i den politiska debatten som på kafferasterna. Under de senaste tio åren har andelen svenskar som anser att integration är den viktigaste frågan eller samhällsproblemet i Sverige gått från 11 till 27 procent (SOM-institutet, 2015). Samtidigt poängteras i en rapport av Brå (2008) att otryggheten är anmärkningsvärt högre i vissa områden och att skillnaderna mellan områden är stora. Regeringen bedriver idag en så kallad *urban utvecklingspolitik* som syftar till att bryta denna boendesegregation. I detta arbete är polisen, ihop med skola, socialtjänst och samhället i stort, en viktig aktör då utanförskapet ofta är en grogrund för brottslighet. Det är dock oklart om de *community policing*- metoder och strategier som tidigare använts har genererat mindre brottslighet, en ökad trygghet och om de i samverkan med andra aktörer bidragit till en jämnare levnadsstandard i alla bostadsområden.

Uppsatsens syfte är således att undersöka vilken effekt, om någon, polismyndighetens brottsförebyggande arbete, som en del av utvecklingsarbetet mot segregation och utanförskap, har haft på brottsligheten i stadsdelarna. Femton stadsdelar i regeringens urbana utvecklingsprogram, URBAN-15, kommer att ingå i studien. Effekterna av polisens insatser i stadsdelarna kommer att undersökas genom en statistisk analys. Sambandet kommer även kontrolleras med hjälp av sex kontrollvariabler; antal invånare, arbetslöshet, utbildningsnivå, invandring samt en kontroll för specifika års- och stadsdelseffekter. Resultatdelen kommer att visa att när sambandet undersöks under kontroll för samtliga kontrollvariabler finns ingen tydlig effekt av polisens insatser på brottsligheten kvar att se.

Innehåll

Abstract.....	2
1 Inledning.....	4
1.2 Frågeställningar och syfte	6
2 Teori	7
2.1 Polisens förändring	7
2. 2 En problemorienterad polis i Sverige	9
2.3 Tidigare kvalitativa studier	11
3 Metod.....	14
3.1 Att mäta lokala polisinsatser.....	15
3.2 Brottslighet i socialt utsatta områden.....	17
3.3 Kontrollvariabler.....	18
4 Resultat	20
4.1 Lokala polisinsatser och lokalpoliskontor	21
4.2 Sambandsanalyser.....	24
4.4 Regressionsanalys	28
5 Avslutande diskussion	31
Referenser	32
Appendix 1	34

1 Inledning

Integration, segregation och otrygghet är idag otvivelaktigt heta ämnen såväl i den politiska debatten som på kafferasterna. Under de senaste tio åren har andelen svenskar som anser att integration är den viktigaste frågan eller samhällsproblemet i Sverige gått från 11 till 27 procent (SOM-institutet, 2015). Samtidigt poängteras i en rapport av Brå (2008) att otryggheten är anmärkningsvärt högre i vissa områden och att skillnaderna mellan olika områden är stora. Rapporten konstaterar att ett positivt samband finns mellan en viss typ av bostadsområde och otrygghet på grund av rädsla för brott. Områden där arbetslösheten är hög i kombination med en låg utbildningsnivå, låga inkomstnivåer, en ung befolkning samt en hög andel invånare med utländsk bakgrund; alltså de segregerade områdena, tenderar att ha en högre brottslighet (Brå, 2008) och människor boende i segregerade områden känner sig generellt sämre trygga enligt de nationella trygghetsundersökningarna¹.

Regeringen bedriver idag en så kallad *urban utvecklingspolitik* som syftar till att bryta denna boendesegregation och de ojämna levnadsvillkoren i 15 av de mest segregerade stadsdelarna i landet genom tvärsektoriella samordnade insatser (Statskontoret, 2010). Målet är att skapa ett samhälle som kommer allt närmre målsättningen om jämlika levnadsvillkor, ett minskat utanförskap och ett mer integrerat samhälle (Arbetsmarknadsdepartementet, 2012). I detta arbete är polisen, tillsammans med skola, socialtjänst och samhället i stort, en viktig aktör då utanförskapet ofta är en grogrund för brottslighet. Polismyndighetens uppdrag är enligt lag att: ”*förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet och andra störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten*” (SFS 1984:387). Polisen i Sverige har under en längre tid använd sig av strategier och mål från den så kallade *community policing* (CP) modellen för att arbeta brottsförebyggande. Det är dock oklart om de CP-metoder och strategier som tidigare används har genererat mindre brottslighet, en ökad trygghet och om de i samverkan med andra aktörer bidragit till en jämnare levnadsstandard i alla bostadsområden. Som denna studie kommer att visa har det inte gjorts någon sammanfattande översikt över dessa insatser. En del tidigare forskning menar samtidigt att det finns en risk att inriktade

---

¹ Det nationella snittet åren 2011-2014 är 15 % medan andelen som känner otrygghet inför att vistas ute sena kvällar i URBAN-15 områdena är 42 %.

insatser, framförallt i socialt utsatta områden, snarare är kontraproduktiva och riskerar att bli stigmatiserande (se bland annat Palmén, 2012).

Brottslighet av den typ som skapar otrygghet hos allmänheten är med stor sannolikhet mer ofta än sällan en effekt av segregation. Att mäta effekterna av polisens brottsförebyggande arbete är således centralt för såväl utvecklingen av det polisiära arbetet som för utvecklingen av integrationen i samhället. Det är därför av såväl inom- som utomvetenskapligt intresse att undersöka vilken effekt, om någon, polisens brottsförebyggande CP-insatser i socialt utsatta områden har haft för att kunna legitimera, ifrågasätta eller grunda nya lokala satsningar inom polismyndigheten. Polisen är, oavsett vilka resultat denna undersökning visar på, en viktig institution oavsett vilken typ av stat en förespråkar. Även i den minimala nattväktarstaten är polisen en av de centrala statliga delarna.

Detta blir ännu mer aktuellt i och med att det för cirka tio år sedan uppstod situationer på olika platser i landet där kriminella och framförallt ungdomar i segregerade områden skapade oro och brukade våld mot polisen.² Efter 2008 började förtroendet för polisen som institution minska bland medborgarna, för att sedan öka runt 2011 enligt SOM-institutets (2015) undersökningarna. De nationella trygghetsundersökningarna visar att tilliten för polisen är 10 procentenheter lägre i de 15 stadsdelarna som ingår i utvecklingsprogrammen än i resten av landet. Tillit gentemot våra medmänniskor samt gentemot de olika institutionerna i samhället är dock av ytterst vikt för att samhällen ska utvecklas i en positiv riktning (Rothstein & Uslander, 2005) och polisen bygger sin tillit från allmänheten på sina prestationer. Det är följaktligen genom förmågan att klara upp och förebygga brott som polisen har en inverkan på allmänhetens förtroende (Polismyndigheten i Västra Götaland, 2006). Brottsligheten kommer därför stå i centrum för denna studie snarare än tillit, eftersom tilliten i viss mån byggs på hur väl polisen klarar av att minska brottsligheten.

---

² Se bland annat kravallerna i Ronna, Södertälje: <http://www.svd.se/skotten-som-vackte-radslan> eller oroligheterna i Herrgården, Malmö: <http://www.dn.se/nyheter/sverige/herrgarden-varst-utsatta-omradet-i-rosengard/>

Som en följd av dessa händelser och att resurser inte nyttjades på ett effektivt sätt inom myndigheten beslutade i december 2012 en enig riksdag att en omorganisation av polisen skulle äga rum under 2015 (Dir 2010:75). Tanken är att den nya polismyndigheten ska vara mer enhetlig samt arbeta närmre medborgarna för att öka tryggheten hos allmänheten och att öka tilliten gentemot polisen (Polismyndigheten, 2015). I stora drag kan en säga att även den nya polismyndigheten kommer att hämta mycket av sin utformning och metodik från CP-teorin, vilket syns tydligt i bland annat de medborgarlöften som ska börja tas i bruk.

1.2 Frågeställningar och syfte

Uppsatsens syfte är att undersöka vilken effekt polismyndighetens brottsförebyggande arbete i socialt utsatta stadsdelar, som en del av utvecklingsarbetet mot segregation och utanförskap, har haft. Detta kommer göras på 15 socialt utsatta stadsdelar, som enligt regeringen anses vara viktiga områden för utveckling och därför ingår i regeringens urbana utvecklingsarbete. Brottslighet mätt som anmälda brott, är en god indikator på polisens prestationer men även på segregationens utveckling i ett område. Detta kommer dock diskuteras vidare i metoddelen. De frågeställningar som kommer leda arbetet är således:

- **Vilka insatser inom ramen för *community policing* har gjorts i de 15 socialt utsatta stadsdelar studien undersöker?**
- **Vilken effekt har dessa polisinsatser inom ramen för *community policing*, haft på brottsligheten i områdena?**

Av intresse för studien är även att undersöka huruvida det finns andra bakomliggande variabler som har påverkat brottsligheten snarare än den oberoende variabeln, något som kommer att behandlas senare i texten. Nedan följer ett teoriavsnitt som behandlar tidigare forskning och teorier rörande frågeställningen samt de teoretiska utgångspunkter som används i denna uppsats.

2 Teori

Forskningsfrågan som studien kommer att fokusera på kräver en viss kunskap om hur det polisiära arbetet har utvecklats, hur polisens organisation och arbete har förändrats och utvecklats i en svensk kontext samt tillitens roll i CP-insatser. Följande teoridel söker att lyfta fram den tidigare forskning och teori som är nödvändig för att kunna svara på forskningsfrågan och inleds med en översikt av hur polisarbete har förändrats med åren, följt av en förklaring av hur den förändringen har sett ut i Sverige. Tidigare kvalitativ forskning kommer sedan att diskuteras för att belysa följande två saker. För det första, att det finns en tendens att den inriktade och uppsökande verksamhet som CP faktiskt utgör kan verka stigmatiserande i socialt utsatta områden. För det andra, att det finns ett behov av att göra fler och större kvantitativa studier av effekterna av denna typ av polisarbete för att undersöka om de har en mer generell effekt snarare än att undersöka vilken effekt de har haft inom ett specifikt geografiskt område.

2.1 Polisens förändring

I 1960-talets USA då en ökad grad av kriminalitet var ett faktum började högre krav ställas på polisen som myndighet. Kritiken som följde påpekade bland annat polisens formella och opersonliga karaktär (Goldstein, 1979). För att säkerställa polisens legitimitet hos befolkningen krävs att det finns en viss grad av tillit gentemot polisen från allmänheten som möjliggör vad som i litteraturen kallas för ”*policing by consent*”.

Andrew Goldsmith (2005) är en av de forskare som diskuterar problematiken med tillit inom polisen och menar att tilliten från allmänheten är av yttersta vikt för att möjliggöra samarbeten mellan polisen och det civila samhället. Det är även viktigt för polisen för att kunna legitimera ingripanden och insatser. Vikten av den sociala tilliten för utveckling av samhällen samt att en hög grad av tillit genererar en rad olika önskvärda faktorer är något som idag är i stor utsträckning accepterat av samhällsvetenskapen. En högre grad av tillit har positiva effekter på såväl individnivå som en mer samhällelig nivå. Bland annat visar områden med en högre grad av tillit en lägre grad av kriminalitet och korruption (Rothstein & Uslaner, 2005). Förtroende för polisen är även en nyckel för att kunna etablera kontakter och samarbeten mellan polisen och medborgarna (Polismyndigheten i Västra Götaland, 2006). Det är således rimligt för en polismyndighet som vill arbeta proaktivt, som är ett av de huvudsakliga målen med CP-modellen, att lägga vikt vid tilliten i det område de är verksamma.

Tillit i sig är något som även inom den svenska polisen uppmärksammas och pekas ut som en viktig faktor. Goldsmith lyfter även fram att personer som lever under svårare levnadsförhållanden tenderar att ha minst tillit gentemot de samhälleliga institutionerna. De nya CP-insatserna och att bygga tillit är följaktligen extra viktigt i socialt utsatta områden där människor lever under mer ansträngda förhållanden. I artikeln diskuteras även vad som kan minska tilliten gentemot polisen samt vad som krävs för att återställa tilliten och där skriver Goldsmith följande: "*Consistency and reliability with respect to the performance of its key public service function— contributing to citizen safety—is what ultimately is required of trustworthy police institutions*" (Goldsmith, 2005: 458). För att tillit ska skapas och behållas krävs alltså att polisen "gör sitt jobb" och skyddar medborgarna mot brottslighet. Polismyndigheten i Västra Götaland (2006) skriver i sin rapport *Tillit* att förtroendet för polisen är en effekt av polisens förmåga att utreda brott. Det är därför viktigt att undersöka och utvärdera de nya metoderna som tagits fram och testats de senaste åren utifrån hur de har påverkat brottsligheten.

Med anledning av den tidigare nämnda ökade kriminaliteten i USA under 60-talet samt insikten av tillitens effekter inom polisen, tog många forskare fram förslag och underlag till hur polisen skulle arbeta för att kunna ta sig an dessa nya utmaningar som myndigheten stod inför. Den huvudsakliga slutsatsen var att polisens organisation behövde förändras och bli mer "management-oriented". Detta var något Herman Goldstein (1979) i sin kända artikel rörande problemorienterat polisarbete kallade "*The means over ends – syndrome*". Goldstein menade att den nya typen av organisatorisk polisorganisation som hade växt fram inte fokuserade på de faktiska resultaten av polisarbetet vilket ledde honom in på att förespråka en problemorienterad polismodell (PP). Goldstein menade att denna typ av polismodell skulle gynna såväl polisen som medborgarna. Goldsteins artikel blev en av de mest citerade artiklarna rörande denna nya typ av polismodell och många andra efter honom har forskat om PP samt använt den i reformer av polisarbeten (se bl.a Braga, 2008).

Under början av 90-talet blev den problemorienterade modellen allt mer populär tillsammans med andra polismetoder och modeller som alla går under begreppet "*community-policing*" (CP). Under CP finner en även modeller som *reassurance policing* (se exempelvis Innes, 2004) och *neighbourhood policing* som är en form av CP

som används i hela Storbritannien sedan 2008. Peterson & Harrison Moore (1992) definierar och diskuteras dessa två modeller samt hur de under 1990-talet kom att bli de alternativa polismodellerna till den tidigare väletablerade ”*professional law enforcement*” – modellen. Den tidigare modellen fokuserade på att endast upprätthålla lagen och agera reaktivt. Den nya trenden uppmanade polisen till att arbeta proaktivt för att förebygga brott istället för att bara arbeta med händelsebaserad verksamhet.

Harrison Moore diskuterar hur dessa två koncept uppmanar till att omdefiniera själva målen med och metoderna för polisarbetet. Polisens mål bör utvidgas till att innefatta även brottsförebyggande arbete samt arbeta för att reducera rädsla och otrygghet hos allmänheten. (Harrison Moore, 1992). På grund av att både CP och PP snarare utgör ett ramverk för det polisiära arbetet finns det en given variation i hur olika poliskontor implementerar idéer från CP och PP i den operativa verksamheten, även om idéerna i teorin är den samma. De två modellerna skiljs åt i deras operationella former där CP arbetar genom att skapa kontakter med andra aktörer i samhället i brottsförebyggande syfte. PP har som huvudsakligt mål att identifiera bakomliggande orsaker till ett problem. Detta gör att polisen i många fall behöver samarbeta med andra aktörer trots att det är PP de arbetar med, vilket gör skiljelinjen mellan de båda typerna till viss del otydlig även om de i teoretisk mening är skilda åt (Harrison Moore, 1992).

2. 2 En problemorienterad polis i Sverige

Den svenska polisen är en del av den svenska förvaltningen men blev det först när polisen förstatligades den 1 januari 1965 (JuU 1983/84:16). Myndigheten fick i och med detta helt nya möjligheter i form av ökade tekniska resurser och exempelvis fler polisfordon vilket underlättade det reaktiva arbetet. Det bidrog dock även till att polisen blev allt mer händelsestyrd och avståndet mellan poliserna och allmänheten ökade.

Under 1981 kom en polisreform som innebar bland annat ökat medborgarstyre samt en viss grad av decentralisering (JuU 1983/84:16). Tanken om att decentralisera polisen i Sverige diskuterades redan på 1950-talet men blev först aktuellt under 1970-talet (Brå, 2011). Justitieutskottets betänkande kom att leda fram till den polislag (SFS 1984:387) som idag, tillsammans med andra lagar, definierar polisens mål och verksamhet.

Under 1990-talet skedde fler reformer och förändringar inom den svenska polisen med decentralisering och PP som förebilder. Den största och kanske mest omtalade var närpolisreformen med målet att polisens arbete skulle börja utgå mer från de lokala

behoven i olika områden samt att fokusera på att arbeta mer proaktivt och förbygga brott samt otrygghet (Brå, 1999). I och med att närpoliserna togs i bruk blev det problemorienterade polisarbetet (PP) populärt inom den svenska polisen. Oftast användes de synonymt även om de skiljde sig åt genom att PP var en strategi och närpolisen en omorganisation av hela den polisiära verksamheten. Närpolisen hade dock som mål att arbeta problemorienterat och nära medborgarna inom ett specifikt område (Brå, 1999). Under samma period fick även polismyndigheten utstå en rad besparingar och en medial bild som menade att myndigheten stod i en organisatorisk kris. Detta i kombination med att närpolisens strategier inte anpassades efter de förändringar som skedde inom polisen överlag, gjorde att närpolisreformen blev föremål för en stor kritikstorm och slopades till slut. Sveriges radio gick till och med så långt och menade 2004 efter en granskning gjord av ekonyheterna att ”*närpolisen blev ett fiasko*” (SR, 2004).

De mest nyligen gjorda satsningarna i CP/PP-anda gjordes i och med Stockholmspolisens satsningar på lokala poliskontor under 2006. Satsningen hade som mål att arbeta brottsförebyggande i 27 utvalda områden där kontor öppnades med ett mindre antal poliser stationerade. Satsningen var förutom ett svar på den internationella utvecklingen även ett svar på den ökade otryggheten som upptäckts i och med de nationella trygghetsundersökningarna (Brå, 2011). Peterson (2010) skriver om hur dessa lokala poliskontor var ett sätt att översätta den *reassurance policing* och *neighbourhood policing* och menar att det fanns en attityd kring att CP- typen av polisarbete var mer socialt arbete och mindre ”riktigt” polisarbete. Utvecklingen av CP-baserat polisarbete spred sig trots detta vidare i Sverige. Bland annat menar en av de poliser från Västra Götaland som har intervjuats i den här uppsatsen att dokumentet *Tillit* (Polismyndigheten Västra Götaland, 2006), var ett svar på öppnandet av de lokala poliskontoren i Stockholm som ansågs vara mer anpassat efter problembilden i Västra Götaland och framförallt Göteborg.

Idag finns en rad olika projekt, insatser och initiativ som gjorts i de tidigare 21 polismyndigheterna. De går att, givet de kriterier som definierar CP- metoder, placera de flesta av dessa medborgarnära och lokalt förankrade metoder under, vad Peterson kallade för, *the community policing umbrella*. Det finns dock en variation mellan dessa i och med att CP modellen, som tidigare nämnts, utgör ett ramverk och inte specifika metoder. Detta syns tydligt i de analyser som senare kommer att presenteras. Trots en

viss variation mellan de olika lokalpolisområdena i fråga om de lokala insatser som görs, så är de fortfarande insatser och initiativ som går inom ramen för CP som är fortsatt populärt inom den Svenska polisen. I den nya polisorganisationen visar sig detta i de medborgarlöften som ska vara en del av den numera centraliserade polismyndigheten.

2.3 Tidigare kvalitativa studier

Forskningen kring effekter av polisinsatser som går under CP-begreppet är relativt sett ganska ny eftersom de först uppkom på 40-talet och började tas på allvar i och med Goldsteins (1979) och Harrison Moores (1992) artiklar. Som tidigare har nämnts finns det dock inom forskningen en bred diskussion om svårigheterna med att mäta CP-modellers effekter och prestationer. Detta mycket på grund av den variation av metoder och program som finns inom ramen för CP. Till grunden för hur olika lokalpoliskontor arbetar med CP ligger även den lokala problembilden som i sin tur grundar sig i upplevelsen hos de boende av ett specifikt område. Den forskning som har gjorts är därför till stor del kvalitativ och syftar till att fånga upp allmänhetens, eller grupper ur allmänhetens, attityder och upplevelser av de insatser som gjorts i just deras område.

Palmén (2012) undersöker exempelvis hur ungdomar i socialt utsatta stadsdelar upplever de inriktade insatserna som polisen i Göteborg gjorde efter införandet av *kontaktpoliser* i områden. Genom en kvalitativ intervjustudie kommer Palmén fram till slutsatsen att löftet om en mer närvarande polis satte höga krav på polisen som de ibland inte levde upp till, samt att den inriktade verksamheten som polisen bedrev inte nödvändigtvis ledde till mer laglydnad. Undersökning visar till och med att den uppsökande och inriktade verksamheten, som till stor del fokuserade på unga gäng i de undersökta stadsdelarna, upplevdes som provocerande och kränkande. Detta ledde även till ett minskat förtroende för polisen hos ungdomarna. Givet de tidigare nämnda teorierna om att mer tillit leder till mindre kriminella och korrupta samhällen kan dessa insatser därför rent av antas ha en negativ effekt.

En annan intressant kvalitativ studie som har gjorts av Erika Johansson (2011) är också inriktat på Göteborg, mer specifikt Bergsjön, men fokuserar mer på *hur* områdespolisen där arbetar för att skapa tillit i stadsdelen. Studien gör huvudsakligen tre saker av intresse; kartlägger hur områdespolisen i Bergsjön arbetar, att områdespolisen som arbetade efter en CP-modell och var en följd av dokumentet *Tillit* (Polismyndigheten

Västra Götaland, 2006), påverkades av det allt mer påtagliga *utvärderingssamhället* som ställer stora krav på att utvärdering och mätbarhet i verksamheter och prestationer, samt lyfter hur områdespolisen i Bergsjön arbetar för att skapa förtroende och tillit hos allmänheten. Studien lyfter många intressanta aspekter fram i ljuset men visar tydligt att det, trots att kraven på utvärdering kan bli en stor press för många verksamheter, krävs mer kvantitativa studier för att undersöka om det proaktiva arbetet områdespoliserna i Bergsjön har lagt ner har fått någon faktiskt effekt på det huvudsakliga målet, brottsligheten.

Ett exempel på en studie som faktiskt försöker att mäta effekter av CP är artikeln *Effects of community policing upon fear of crime* skriven av Sunghoon Roh och Willard M. Oliver (2005). De undersöker hur människors uppfattning av CP påverkar deras rädsla för brott i 12 städer i USA. De använder data från 1998 och gör nya analyser på samma statistik för att undersöka sambandet. De lägger dock till och kontrollerar för variablerna kön, ålder, etnicitet, antal år i högre utbildning, uppfattning om störande beteende i området och missnöje med området. De menar att tidigare studier inte har tagit hänsyn till dessa kontrollvariabler när de har undersökt sambandet.

Resultatet av studien visar att det finns korrelationer mellan de två huvudsakliga variablerna samt mellan dessa och kontrollvariablerna. En hypotes i studien är att uppfattning av störande beteende i och missnöje med området påverkar sambandet mellan uppfattningen av CP och rädslan för brott hos individer. Analyserna visar att vid kontroll för dessa två variabler verkar sambandet mellan CP och rädsla för brott försvinna. Författarna menar i sin diskussion att det CP i teorin syftar till är att arbeta brottsförebyggande genom att förbättra levnadsförhållandena. Detta görs i sin tur genom att minska de för samhället störande beteendena. Först då kommer människor att känna mindre missnöje med sitt samhälle och således även en mindre rädsla för brott.

Studien är intressant för detta arbete av två anledningar. För det första visar studiens slutsatser på det är viktigt att arbeta emot dessa störande beteenden, eller *incivilities*, för att öka levnadsvillkoren i ett område. Att minska brott och skadegörelse kan antas vara en del av detta, vilket visar på hur viktigt den faktiska bekämpningen av brott är. För det andra visar den att det förvisso finns kvantitativa studier om CP, flertalet andra studier nämns i artikeln. De undersöker dock i stora drag endast CPs samband med den upplevda rädslan för brott. Det är därför fortfarande intressant att försöka bedriva

kvantitativa studier där *brott* står som beroende variabel, då polisens faktiska prestationer spelar roll för såväl tillit som rädsla för brott.

Den kvalitativa forskningen har lagt en god grund för att belysa vilka attityder och effekter polisens CP-insatser kan tänkas ha i Sverige. De behöver dock kompletteras med kvantitativa studier för att kunna säga något mer generellt om vilka effekter CP-insatser har på brottslighet, tillit och otrygghet i socialt utsatta områden. Denna studie avser därför att ta vid där de kvalitativa studierna slutar. Givet att det är en viktig del av forskningen kring polisiära metoder och strategier mot segregation samt det faktum att det är ett aktuellt ämne för samtliga individer i samhället. Det finns dock idag ingen perfekt data för att undersöka CP-insatsernas effekter i segregerade områden men brottslighet operationaliserat som anmälda brott är trots det en god indikator på hur problematiken kring CP-insatser och segregation ser ut idag. Detta är anledningen till att denna studie kommer att fokusera på just anmälda brott. Metodologiska problem och frågetecken kring denna variabel kommer att belysas mer i metodavsnittet. Som nämnts tidigare finns en koppling mellan brottslighet av den sort som skapar otrygghet i områden och segregation. Brottsligheten är således både en bra indikator på effekterna av polisens arbete som en viktig faktor för arbete med segregation. Nedan följer en metod del där den beroende- och oberoende variabeln samt validiteten i de operationaliseringar som kommer att göras i studien diskuteras.

3 Metod

Som tidigare avsnitt har visat finns idag ett underskott på kvantitativa studier om vilken effekterna av den svenska polisens arbete är, framförallt de senare årens CP-insatser. Många har skrivit om definitionen av olika polismodeller, hur de tillämpas och varför de har tagits i bruk. Men även dessa lyfter att det finns få studier och en bristande litteratur gällande de nya metodernas effekter. De kvalitativa studierna som lyfts fram vittnar även om denna brist inom forskningen. Kvalitativa studier bidrar med viktig kunskap om vilka attityder och fenomen som skapas med ökad polisen närvaro men kan aldrig dra några mer generella slutsatser utöver just den stadsdel eller geografiska område som undersöks. Kvantitativa studier gör det möjligt att dra mer generella slutsatser om ett fenomen och dess effekter. Vilket är varför det är en kvantitativ design som kommer att användas till denna studie.

Anledningen till den bristande litteraturen menar många är svårigheterna med att mäta effekterna av polisinsatser. Detta på grund av de många aktörer som är delaktiga i samhällets brottsförebyggande arbete samt svårigheterna med att operationalisera variabeln *brottslighet*. Det är dock fortfarande intressant att undersöka vilka effekter polisens nya CP metoder har haft på brottsligheten. Denna studie kommer ta avstamp i den tidigare litteraturen och trots dessa svårigheter försöka undersöka detta samband genom en multipel regressionsanalys. Denna typ av analys gör det möjligt att utsätta den beroende variabeln för hårda provningar och kontrollera för ett flertal andra variabler som kan tänkas påverka den oberoende variabelns effekter på den beroende variabeln (Esaiasson et.al, 2012) och således komma närmre målet om att kunna dra mer generella slutsatser om effekterna av polisens CP-insatser på brottsligheten i segregerade områden.

Studien kommer att undersöka femton stadsdelar. De femton stadsdelarna är en del av statens urbana utvecklingsprojekt och statistik om bland annat brottslighet och trygghet men även för andra faktorer som utbildningsnivå, arbetslöshet och invandring finns således redan tillgängligt. 2012 upphörde de tidigare lokala utvecklings avtalen (LUA) i de kommuner som deltagit i projektet. Regeringen angav då att en ny fas i utvecklingsarbetet skulle påbörjas och tog fram femton nya stadsdelar i nio olika kommuner. Kriterierna för de stadsdelar som skulle vara med var följande: en förvärvsfrekvens lägre än 52 %, det långvariga försörjningsstödet skulle vara högre än

4,8 % och gymnasiebehörigheten bland de som bor i området lägre än 70 % (Arbetsmarknadsdepartementet, 2012). Under 2015 gav Brå ut sin senaste rapport om utvecklingen inom det lokala polisarbetet. I den konstaterar rådet att det lokalt förankrade, brottsförebyggande arbetet har stagnerat, att polisen samt kommunerna *inte* arbetar kunskapsbaserat och att polisen är dåliga på att utvärdera sitt arbete. I ett sista stycke lyfts även URBAN-15 stadsdelarna och det faktum att Sverige och framför allt de mer utsatta områdena, med hög sannolikhet står inför nya prövningar i fråga om segregation och social utsatthet i och med 2015s stora flyktingström.

Tabell 1. Stadsdelarna i URBAN-15 projektet

Kommun	Stadsdelar	Län
Stockholm	Rinkeby, Tensta	Stockholm
Södertälje	Hovsjö, Ronna	Stockholm
Malmö	Herrgården, Södra Sofielund	Skåne
Landskrona	Centrum-Öster	Skåne
Kristianstad	Gamlegården	Skåne
Göteborg	Gårdssten, Hjällbo, Norra Biskopsgården, Bergsjön	Västra Götaland
Borås	Hässleholmen	Västra Götaland
Trollhättan	Kronogården	Västra Götaland
Växjö	Araby	Kronoberg

3.1 Att mäta lokala polisinsatser

Den oberoende variabeln i denna studie är polisinsatser som går under CP-begreppet. Alltså i korthet, lokalt förankrade brottsförebyggande insatser som fokuserar på inriktad och uppsökande verksamhet baserat på den lokala problembilden i samverkan med andra aktörer i samhället³. Det operationaliseras genom att mäta de polisinsatser som gjorts i de femton stadsdelarna mellan åren 2008 och 2014 som går att definiera som CP-insatser.

I och med att polismyndigheten innan omorganisationen var uppdelad i 21 myndigheter samt att polisen överlag har en historia av att inte noggrant dokumentera sina insatser, finns inga översiktliga dokument som sammanfattar vilka insatser som har gjorts i de femton stadsdelarna från polisens håll. Detta försvårar givetvis utvärderingar av insatsernas effekter, både för denna, tidigare och kommande studier. Statistiken på CP-

³ För definitioner av *community policing* se bland andra Harrison Moore, 1992:120-2.

insatser i de femton stadsdelarna i denna studie har därför tagits fram genom telefonintervjuer med poliser i de lokalpolisområden de olika stadsdelarna tillhör. Som första steg kontaktades lokalpolischefen i de olika områdena. I vissa fall har dessa kunnat förmedla vilka insatser som gjorts under de aktuella åren för studien och i andra fall har lokalpolischefen hänvisat till andra mer insatta poliser som exempelvis den operativa chefen i området eller liknande. Insamlingen av denna statistik visade att det finns en stor variation i medvetenheten bland berörda poliser rörande vilka insatser som har gjorts samt hur de upplever att insatserna har fungerat. Min bedömning är att informationen om de lokala insatserna inte är lätt tillgänglig för allmänheten beronde på att det både är svårt att få tag på rätt person samt att det verkar finnas bristande kunskaper i vilka insatser som faktiskt har gjorts. I de flesta fallen har uppgifterna angivna i telefonintervjuer kompletterats och kontrollerats via dokumentation från exempelvis kommuner eller stadsdelsförvaltningar.

Som resultatdelen kommer att visa senare och som redan har tagits upp i teoridelen finns det en stor variation mellan de olika typer av insatserna som görs i olika områden. Detta beror på att CP-insatser anpassas efter den lokala problembilden. I litteraturen är dock definitionen av CP-modellen relativt bred och det går således att identifiera insatser som faller inom modellens ramar trots variationen mellan insatserna. Polisinsatserna kommer därför att behandlas under en och samma kategori i statistiken och inte delas upp efter typ av insats. Det hade självklart varit möjligt att använda olika kategorier och se vilken typ av CP-insats som haft störst effekt på brottsligheten. Eftersom studien dock enbart undersöker femton stadsdelar som använder sig av lite olika typer av insatser skulle möjligheterna till att kunna dra mer generella slutsatser bli mindre. Det skulle bli för få analysenheter för varje enskild typ av insats.

Den oberoende variabeln kommer i datamängden kodas som nollor för varje analysenhet, alltså varje stadsdel vid ett år, där det inte finns en pågående CP-insats. Där det pågår en CP-insats kommer analysenheten få en etta. Det som inte syns i detta tillvägagångssätt är huruvida flera typer av insatser används samtidigt, men eftersom denna studie vill undersöka om CP-insatser har någon generell effekt lämnas det för vidare studier att undersöka vilka effekter flera antalet insatser, eller en viss typ av CP-insatser, får på antalet anmälda brott. Datan på stadsdelarna visas i ett så kallat långt led där varje stadsdel vid varje år är en analysenhet, alltså kommer datan bestå av 105 analysenheter.

3.2 Brottslighet i socialt utsatta områden

Den beroende variabeln i studien är brottslighet och kommer att operationaliseras som antalet anmälda brott per hundra tusen invånare. Vanligtvis finns statistik på brottslighet från brottsförebyggande rådet angivet per kommun, län och på nationell nivå. I fallet med stadsdelarna som används i denna studie finns dock antalet brott sammanställt specifikt för stadsdelarna som en del av en utvärdering av regeringens urbana utvecklingsprogram. Att sammanställa brottsligheten för specifika stadsdelar på egen hand hade inte varit rimligt inom tidsramen för denna studie, därför har den avgränsats till dessa stadsdelar. De brott som är med i statistiken är brott som påverkar människors otrygghet i den egna boendemiljön. Ekonomisk brottslighet som förskingring eller IT-brott finns således inte med i statistiken. Detta är en avgränsning som Brå gör när de utvärderar stadsdelarna i utvecklingsarbetet. Att använda samma statistik och typ av brott gör att studien arbetar kumulativt och blir således mer relevant ur ett utomvetenskapligt perspektiv.

I en rapport från Brå (2015) diskuteras bortfall och problem med att använda anmälda brott som en indikator på brottsligheten i olika områden. Statistiken på anmälda brott är sammanställd med hjälp av de koordinater som poliserna har angivit vid anmälan. Vissa brott som saknar koordinater faller därför bort. Rapporten anger att genomsnittet på bortfall ligger på 18 % samt att andelen bortfall varierar mellan olika stora stadsdelar samt mellan olika typer av brott. Kvalitetsdeklarationen av anmälda brott inom Urban-15 stadsdelarna är dock densamma som den offentliga statistiken över brott och rapporten från Brå påpekar att det idag saknas studier om hur väl detta koordinatsystem beskriver den faktiska brottsplatsen. Inför denna studie görs bedömningen att det, trots detta bortfall, är rimligt att använda denna statistik på brottslighet då Brå använder den och inga adekvata alternativ finns i dagsläget. Ett annat problem som tas upp i rapporten är att en ökad brottslighet, alltså ett ökat antal anmälda brott, kan bero på att en ökad polisenärvaro ökar anmälningsbenägenheten bland befolkningen samt att polisen har möjlighet att fånga upp fler brott. Brå menar i rapporten återigen att anmälda brott fortfarande är den bästa statistiken att luta sig mot i fråga om grad av brottslighet. Aspekten av anmälningsbenägenhet kommer dock lyftas fram vidare i resultatdelen.

Ett alternativ att komplettera brottsstatistiken med är att använda den nationella trygghetsundersökningen som även den görs av Brå. Genom denna kan en undersöka hur människor upplever tryggheten i ett område och en kan få en bild av hur hög

brottsligheten är utan att vara beroende av antalet anmälda brott. I rapporten från Brå (2015) diskuteras dock hur det, när en tar ner det på stadsdelsnivå, blir väldigt få respondenter som faktiskt bor i området som är med i undersökningen. Personer under 16 samt över 79 är heller inte representerade i studien. Resultaten blir således i stor utsträckning slumpmässiga och denna statistik har därför valts bort.

3.3 Kontrollvariabler

Att mäta brottslighet och att undersöka vilka effekter olika insatser har haft på den är som de tidigare delarna har vittnat om inte helt okomplicerat. Brottslighet i sig är inte en konstant variabel oberoende av andra faktorer. Det kan vara en effekt av utanförskap, segregation och dåliga socioekonomiska förhållanden. Att undersöka vilken effekt polisens arbete har haft på brottsligheten kräver därför att en undersöker om den direkta effekten mellan de två variablerna undertrycks eller förstärks av andra kontrollvariabler. De mest tydliga konsekvenserna av segregation, som även mäts av SCB i fråga om integration, är bland andra förvärvsfrekvens, utbildningsnivå och grad av invandring. Det är därför rimligt att i en regressionsanalys kontrollera för vilken effekt dessa tre variabler har på studiens huvudsakliga samband. Även antalet invånare kommer att kontrolleras för i analysen för att ta bort effekten av ett större invånarantal på graden av brottslighet.

En första kontroll som redan gjorts är urvalet av analysenheter. Hade studien haft med stadsdelar där brottsligheten inte är ett problem hade resultatet kunnat visa på att insatserna inte har en effekt då brottslighet från början inte var ett problem. Det hade gjort resultatet skevt då de mer segregerade stadsdelarna där brottsligheten är ett problem inte riktigt kan jämföras med andra mindre segregerade stadsdelar i fråga om effekterna av polisinsatser. Polisinsatser är dessutom mer förekommande i de utsatta stadsdelarna eftersom de är en följd av en redan hög brottslighet. Det är troligt att brottsförebyggande insatser enligt CP-modellen inte ens är vanligt förekommande i stadsdelar med låg brottslighet och bättre sociala förhållanden.

Kontrollvariabler gör sig också viktiga i och med att det i en första analys kan se ut som att polisinsatser har ett positivt samband med brottsligheten. Insatser sätts som nämnts in där brottsligheten redan är hög och det kan därför i en analys verka som att insatserna leder till högre brottslighet när det snarare är en fråga om att hög brottslighet leder till fler polisinsatser. För att isolera effekten av insatserna är det därför viktigt att dels

kontrollera hur brottsligheten har utvecklats *efter* införandet av en insats över tid samt att undersöka om eventuella effekter av polisinsatserna kvarstår vid en kontroll av de tre nämnda kontrollvariablerna som har haft en effekt på brottsligheten snarare än polisinsatserna i sig.

De tre kontrollvariablerna, arbetslöshet, utbildningsnivå och grad av invandring kommer att mätas i analysen med hjälp av integrationsstatistik från SCB som registrerar integrationsstatistik på URBAN-15 stadsdelarna. Arbetslösheten kommer att operationaliseras med hjälp av statistik på andelen arbetslösa. Utbildningsnivån operationaliseras med andelen med behörighet till gymnasium, då grundskolan är obligatorisk och därför kommer åt fler individer än om andelen med behörighet till högre studier hade undersökts, samt för att denna siffra skiljer sig mer från snittet nationellt. Grad av invandring kommer att mätas med hjälp av statistik på andel med utländsk bakgrund⁴. Det finns en möjlighet att enbart välja utomnordisk invandring i statistiken men det förekommer en del bortfall i statistiken när den delades upp i härkomst och därför kommer hela statistiken om andel med utländsk bakgrund att användas. Statistik på andel med utländsk bakgrund har även valts framför antal som har invandrat ett visst år. Detta då den statistiken kan variera en del över åren och en skulle kunna skapa en skev effekt av ett specifikt år med hög invandring. Genom att istället undersöka hur stor andel av befolkningen i respektive stadsdel som har utländsk bakgrund undviks problem med avvikande år med högre invandring än andra år. Andelen med utländsk bakgrund säger mer om utvecklingen av demografin i området, vilket troligtvis har en stark koppling till nivån på brottsligheten. Även statistik på antal invånare i stadsdelarna har hämtats från SCB.

Den sista kontrollen som kommer att göras i analysen är en kontroll med ateoretiska variabler. Studien kommer att kontrollera för effekter av specifika stadsdelar samt specifika år. Det finns egentligen inget i den tidigare nämnda teorin som pekar mot att det borde finnas en effekt av dessa. Det är dock rimligt att anta att vissa stadsdelar har en historia av en hög grad av brottslighet i jämförelse med de andra stadsdelarna. En polis från Västra Götaland som intervjuades menade även att vissa områden har specifika kulturer av brottslighet, som ett parallellt samhälle, vilket gör att brottsligheten och hur en arbetar med problemen i den stadsdelen skiljer sig åt från andra, liknande stadsdelar.

---

⁴ Statistiken på andel med utländsk bakgrund syftar till personer födda utanför Sverige, alltså personer som under något tillfälle har invandrat till Sverige.

Att det kan finnas en effekt av specifika år kan antas eftersom brott i vissa förorter kan få en dominoeffekt och trigga igång brott i andra socialt utsatta stadsdelar. Exempelvis fick Husbybränderna⁵ en nationell effekt som ledde till att flera liknande brott begicks i fler stadsdelar runt om i Sverige. Genom att kontrollera för en *stadsdelseffekt* samt en *årseffekt* kan regressionsanalysen visa vilken effekt polisens insatser har under kontroll för dels de tidigare nämnda kontrollvariablerna dels effekterna av specifika år och stadsdelar. Det som är intressant är om insatserna påverkar brottsligheten på ett sätt som avviker från vad som är normalt för områdena. I och med att det finns en variation mellan stadsdelarna och eventuellt mellan åren är det därför viktigt att kontrollera för effekterna av dessa.

Genom att enbart använda stadsdelar med en redan hög brottslighet snarare än en kombination av det och andra stadsdelar med bättre sociala förhållanden samt att kontrollera för både de tre kontrollvariablerna och de ateoretiska variablerna utsätts den ursprungliga oberoende variabeln för en hård prövning. Målet med analysen är att komma närmare sanningen på vilken effekt polisens insatser har på brottsligheten, alltså om de är effektiva. Genom denna metod kan effekten isoleras och på så sätt undviks spuriösa eller undertryckta samband. Nedan följer resultatet av den ovan uppskissade studien.

4 Resultat

Resultaten från den statistiska analysen har delats upp i tre delar, en deskriptiv del, en del med exempel på hur effekterna kan skilja sig mellan olika fall samt hur en upp- eller nedgång i brottsligheten som följd på insatser kan tolkas. Den tredje delen kommer att undersöka CP-insatsernas effekt på brottsligheten och hur sambandet ser ut under kontroll för de tidigare diskuterade kontrollvariablerna. Detta kommer att göras med hjälp av fyra modeller av en regressionsanalys av de tidigare nämnda variablerna. Den deskriptiva diskussionen kommer att utgöra en mer utförlig beskrivning av den oberoende variabeln *insatser*. En del lokalpolisområden har exempelvis använd sig mer av lokalkontor än faktiska reformer av *hur* poliserna ska arbeta. Dessa har i statistiken en egen kategori vilket kommer att diskuteras vidare nedan.

---

⁵ Husbybränderna var ett upplopp som skedde den 19 maj 2013 till följd av att polisen sköt en 69-årig man i stadsdelen. Upploppet spred sig till flertalet stadsdelar runt om i Sverige.
<http://www.dn.se/sthlm/husby-ett-ar-efter-kravallerna/>

4.1 Lokala polisinsatser och lokalpoliskontor

I metoddelen diskuterades hur statistik till den oberoende variabeln har tagits fram genom informantintervjuer med lokalpolischefer i de berörda områdena. Två av de femton stadsdelarna saknar fortfarande statistik om vilka insatser som har gjorts av polisen då de respektive lokalpolischeferna inte har varit anträffbara. Det är anmärkningsvärt att det, efter många samtal, mail och telefonsvar, inte har gått att få tag på den berörda chefen i de två områdena. Statistik finns således för tretton stadsdelar i fråga om den oberoende variabeln. I vissa fall har det dock varit svårt att få tag på rätt personer även i de områden där någon har kunnat svara på mina frågor.

Intervjuerna och studerandet av olika dokument från kommuner och stadsdelsförvaltningar visade ändå på att det i fråga om CP-insatser runt om i stadsdelarna fanns en viss variation. Det går dock att dela upp typerna av CP-insatser i fyra kategorier av de mest vanligt förekommande varianterna. Den första vanliga förekommande typen av insats kallas oftast *områdespoliser* och fokuserar på inriktad och uppsökande verksamhet i specifika områden men är inte knutet till en speciell lokal i området. Denna typ av insats är vanlig i samtliga stadsdelar, förutom i Stockholm och Södertälje, men har olika namn på olika platser.

Stockholm och Södertälje, där fyra av de femton stadsdelarna finns, var under början av 2000-talet en del av Carin Götblads regi och som kom att använda sig av lokalpoliskontor. Sedan starten på denna reform 2006 har 28 kontor öppnat, bland annat i de fyra områden som ingår i denna studie. I fallet med Rinkeby och Tensta var kontoren där enbart bemannade en gång i veckan och det lokalt förankrade arbetet var till stor del kopplat till kontoret snarare än en person. Lokalpoliskontor som insats är den enda typen av CP-insats som har fått en egen kategori. Genom att tanken med dem var att skapa en lokal förankring i utsatta områden passar de in under CP-insatser, men med tanke på att de inte använde sig av specifika metoder på samma sätt som områdespoliser i andra stadsdelar har gjort, är det rimligt att skilja på dem.

De flesta lokalpoliskontoren inrättades runt 2006 och det finns således i datamängden ingen tid då stadsdelarna i Stockholm och Södertälje inte hade dessa, därför har kategorin lokalpoliskontor inte tagits med i den statistiska analysen. Dessa stadsdelar har dock även andra insatser som är av intresse som går att placera i den andra kategorin med lokala insatser. Det som dock kan sägas om lokalkontoren är att de verkar ha

”runnit ut i sanden”. I Rinkeby har lokalerna används som närpolis kontor efter 2013 fram till omorganisationen 2015. Det är fortfarande oklart vad som kommer att hända med kontoren. I de två stadsdelarna i Södertälje har lokalpolis kontoren snarare övergått i andra insatser som områdespoliser eller andra verksamheter med inriktade insatser. Det som trots dessa variationer var tydligt gällande lokalpolis kontoren var att de inte fick det genomslag man hade hoppats på.

Den tredje vanligt förekommande typen av insats är vad de flesta lokalpolisområdena kallar för *kontaktpoliser*. Denna typ av insats fokuserar på kontaktskapande verksamhet mellan skolan och polisen. I bland annat Göteborg har skolorna i de områden som fått områdespoliser fått en speciell polis som blir skolans ”egna” polis som kan kontaktas om brott begås eller för att vara på plats och prata med ungdomar. I många fall är detta en del av områdespolisen men många nämner den ändå som en egen insats. På vissa platser benämns det som här kallats för områdespoliser för kontaktpoliser. Det blir därför extra tydligt hur det faktum att insatser inte planeras och genomförs med en viss enhetlighet nationellt sett, kan leda till förvirringar och olika tolkningar av samma grundidéer.

Den fjärde och sista insatsen är de sociala insatsgrupperna (SIG). Denna typ av insats fokuserar främst på ungdomsbrottslighet och att motverka att ungdomar återgår eller fastnar i brottslighet genom att agera i samverkan med andra aktörer som träffar på ungdomarna. SIG:er kom till genom betänkandet *Kriminella grupperingar – motverka rekrytering och underlätta avhopp* (SOU 2010:15) och startade först under Carin Götblads regi i fem områden i Stockholm. Det har senare spridits vidare och används idag i de flesta av de femton URBAN-15 områdena. Många har i intervjuer påpekat att detta har fungerat väldigt bra och att nyckeln till att det har gjort det är just samverkan mellan olika aktörer.

Den oberoende variabeln, CP-insatser i socialt utsatta stadsdelar, har fått sammanställas genom intervjuer och dokumentation från kommunerna. Ovan har resultat redovisats på vilka typer av insatser som har gjorts mellan åren 2008 och 2014 men diskussionen om hur resultaten har tagits fram är ett viktigt resultat i sig. Variationen mellan insatserna, svårigheterna att få tag på rätt personer att prata med i respektive område, samt bristen på tydlig dokumentation eller kunskap om vad som faktiskt har gjorts i dessa områden visar tydligt på brister inom polisen. I och med att URBAN-15 projektet startade och

ersatte de tidigare LUA-områdena påpekades det att denna nya riktning för den urbana utvecklingspolitiken skulle fokusera på utvärdering och uppföljning. Då polisen är en del av den urbana utvecklingspolitiken kan det antas vara rimligt att även de borde förhålla sig till denna nya riktning och denna diskussion visar på att de till viss del inte har levt upp till.

I följande tabell redovisas deskriptiv statistik rörande den beroende variabeln brottslighet men även på kontrollvariablerna. Fyra saker är framför allt intressanta att lyfta från denna tabell. För det första är medelvärdena på andel arbetslösa samt andel med behörighet till gymnasium efter grundskolan intressanta eftersom dessa skiljer sig markant från medelvärdet på nationell nivå. Medelvärdet för URBAN-15 området i fråga om andelen arbetslösa mellan de för studien relevanta åren är, som syns i tabellen, 15,9 %. Samma siffra ligger på nationellt nivå på 6,7 %⁶. Det samma gäller andelen med behörighet till gymnasium där URBAN-15 områdenas medelvärde under dessa år är 60,8 och i hela riket 88,2. Dessa är absolut inga nya fynd men det är intressant att påpeka denna skillnad när en pratar om graden av brottslighet i vissa områden, för då det blir tydligt att det är flera viktiga faktorer som skiljer områdena åt.

Det andra som är intressant att peka på är den skillnad som finns mellan antalet anmälda brott per hundra tusen invånare i URBAN-15 områdena och resten av landet.

Medelvärdet i URBAN-15 områdena ligger på 15 722, alltså 1 brott per hundra tusen invånare. På nationell nivå ligger medelvärdet på 12 371 anmälda brott per hundra tusen invånare⁷. Det är på samma sätt som det tidigare att ingen ny kunskap skiljer sig mellan socialt utsatta områden och resten av landet. Det är dock viktigt att ha detta i åtanke när en drar slutsatser om den senare statistiska analysen att den skillnad som finns i levnadsförhållanden med stor sannolikhet påverkar skillnaden i graden av brottslighet.

Det tredje intressanta som kan vara värt att lägga märke till i tabellen är vad de olika min/max värdena för de olika variablerna blir. Det blir tydligt att det även finns en stor skillnad även mellan stadsdelarna i denna studie, vilket kan vara en förklaring till variationen i de olika typer av insatser som har gjorts samt en anledning till varför de fungerar olika bra på olika platser. Den fjärde intressanta observationen som går att göra

---

⁶ Medelvärdet på samtliga nationella medelvärden är uträknat med statistik på andelen arbetslösa mellan 20-64 år i hela riket mellan åren 2008 och 2014 hämtat från SCB.

⁷ Medelvärdet har räknats ut med hjälp av statistik på anmälda brott per hundra tusen invånare från Brå. Samma typ av brott som har räknats med i statistiken på anmälda brott i URBAN-15 områdena har används här.

i denna tabell gäller medelvärdet på insatserna. I och med att det ligger över 0,5 och värdet på insatserna går mellan 0 och 1 har det alltså pågått insatser oftare i analysenheterna än de gånger de inte har pågått. Pågående insatser i stadsdelarna har alltså inte varit en bristvara och borde, givet att denna typ av insatser är effektiva, haft en god chans att påverka brottsligheten.

<i>Tabell 2. Beskrivande statistik – Beroende variabel & kontrollvariabler</i>					
Variabel	N	Medelvärde	Standardavvikelse	Min	Max
Antal anmälda brott per 100 000 invånare	105	15 722,1	6 018,6	7 895,4	39 636,6
Insatser	91	0,71	0,45	0,0	1,0
Antal invånare	105	8 432,8	4 513,7	4334	18870
Andel arbetslösa	105	15,9	2,9	8,70	25,6
Andel behöriga till gymnasium	105	60,8	9	35,3	78.4
Andel med utländsk bakgrund	105	78	11,5	51,6	96,2
<i>Kommentar: Data är hämtad från SCBs integrationsstatistik samt Brottförebygganderådet</i>					

Från den rent deskriptiva resultatredovisningen följer nedan en redovisning av hur de olika variablerna förhåller sig till varandra. Detta kommer att göras genom att först undersöka sambandet mellan den oberoende- och den beroende variabeln genom två fall samt hur sambanden kan tolkas. Sedan redovisas en korrelationsanalys där även kontrollvariablernas samband med de två huvudsakliga variablerna undersöks.

4.2 Sambandsanalyser

Den tidigare deskriptiva delen har försökt svara på den första av de två frågeställningarna som driver denna studie. I den här delen kommer fokus att ligga på den andra av de två frågorna; *Vilken effekt har dessa polisinsatser inom ramen för community policing, haft på brottsligheten i områdena?* Inga hypoteser har gjorts kring vilka effekter som är mest eller minst troliga då bristen på tidigare kvantitativa studier gör det svårt att anta något om effekterna. Här är det viktigt att hålla i minnet den variation som finns, som påtalats i den deskriptiva delen, mellan insatser och stadsdelar.

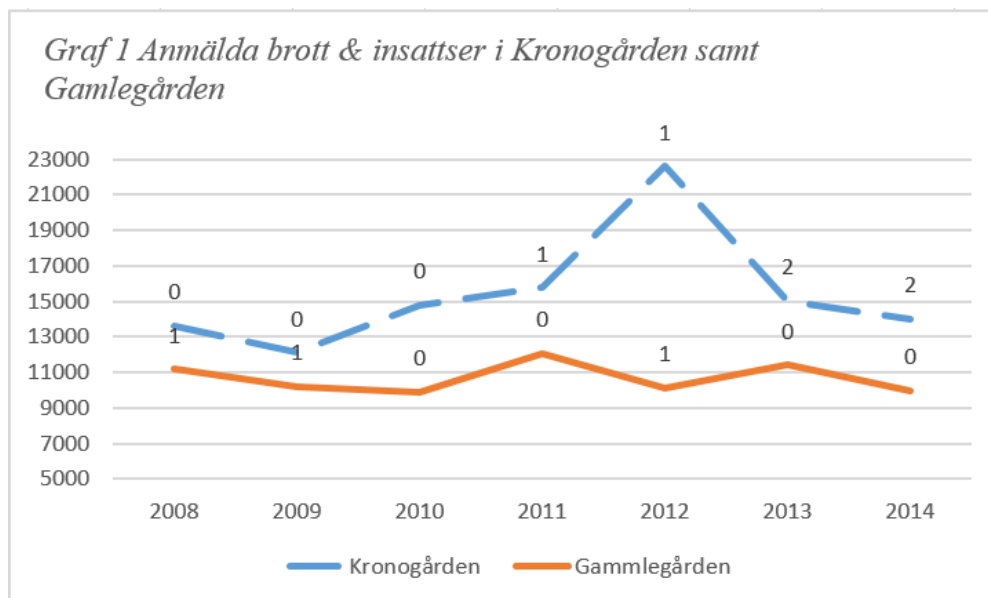
Olika insatser kommer självklart ha olika effekter på olika platser. Både insatserna och stadsdelarna har trots det gemensamma nämnare, *community policing* för insatserna och social utsatthet för stadsdelarna, och det torde därför gå att finna mer generella slutsatser om effekterna.

I teoridelen nämndes en problematik med att mäta just effekten av polisinsatser på brottsligheten, nämligen att resultatet kan visa att insatser leder till ökade antalet anmälda brott. Detta kan dock bero på en ökad anmälningsbenägenhet eller att polisen, i och med en ökad närvaro, lyckas fånga upp fler brott. Statistiken från de femton stadsdelarna påpekar dock att det verkan kunna gå åt båda hållen. I vissa fall stiger antalet anmälda brott direkt efter att en insats tas i bruk för att sedan sjunka igen. Två fall som visar på just denna variation i tänkbara effekter av insatserna redovisas i Graf 1 nedan. Grafen visar två stadsdelar, Kronogården samt Gamlegården, och siffrorna längs med linjerna anger när en insats är i bruk (1) samt när den inte är det (0).

Fallet Kronogården i Trollhättan är ett exempel på, och kanske det mest tydliga i studien, att antalet anmälda brott kan öka markant efter att en insats införts. Detta hände efter införandet av en lokalinsats 2011 i området. Antalet anmälda brott nådde en topp under 2012 men sjönk sedan nedåt igen åren efter. Jämför en åren innan insatsen samt åren efter insatsen ser det ut som att brottsligheten har gått tillbaka till den nivå det var på innan. Detta skulle även kunna betyda att polisen i området fångar upp fler brott och förebygger fler brott. Det kan alltså tänkas vara en plus-minus effekt av insatserna som syns i statistiken. Detta går dock inte att statistiskt bevisa i och med problematiken med att mäta brottsligheten som nämndes i metodavsnittet. Att polisen under året insatsen infördes lyckades ta upp 6834 fler anmälningar just det år de införde en CP-insats än året innan är ändå ett tecken på någon typ av effekt. Kanske en ökad anmälningsbenägenhet som följd av insatsen eller att det begicks så många fler brott just det året, alltså en årseffekt. Det krävs dock mer sofistikerade analyser för att kunna säga att den effekt som syns i diagrammet uteslutande beror på polisens insats.

Det andra fallet, Gamlegården i Kristianstad, är ett fall som visar att det kan finnas andra typer av samband. Här verkar mer punktmässiga CP-insatser trycker ned brottsligheten medan den stiger en aning igen när det inte pågår några insatser, även om brottsligheten ligger på en hyfsat jämn nivå. Detta skulle kunna vara ett tecken på att insatserna har en negativ effekt på brottsligheten, vilket är målet med dem. Samband

kan dock tänkas vara slumpmässigt och bero på andra variabler som inte kontrolleras för i den här delen. Vad resultatet dock även skulle kunna tänkas visa på är att även om sambandet i fallet Gamlegården tycks vara negativt verkar insatserna inte få en permanent effekt. Insatserna som gjorde 2008 och 2009 inriktade sig på att minska våld i offentlig miljö och insatsen 2012 fokuserade på hela stadsdelen men framför allt tillslag mot narkotika brott samt kriminella gäng. Denna typ av insats borde dock, med tanke på den tidigare diskussionen om anmälningsbenägenhet, leda till att fler brott fångas upp. Statistiken borde ur detta perspektiv visa på ett högre antal anmälda brott dessa år för att insatserna ska kunna antas vara lyckade. Det blir genom dessa fall tydligt att ytterligare analyser krävs för att kunna säga något mer generellt om CP-insatser men även att insatserna antingen har olika effekter på olika platser eller att de har en så svag effekt på brottsligheten att inga tydliga resultat går att se här.

Kommentar: Graf 1 visar hur antalet anmälda brott i Kronogården, Trollhättan och Gamlegården, Kristianstad har förändrats över för studien relevanta åren. Siffrorna anger antalet insatser som tagits i bruk vid det angivna året. Källor: Appendix 1 samt brottsstatistik från Brå.

Som diskussionerna ovan visar är det svårt att ur enskilda fall dra generella slutsatser om hur bra eller mindre bra polisens insatser fungerar, även om det inte är helt ointressant att diskutera de enskilda fallen för sig. Trots att anmälningsbenägenheten och således antalet anmälda brott kan öka i och med CP-insatser, borde lyckade insatser i förlängningen leda till mindre brottslighet. I och med att studien undersöker sju år och inte ett år borde fortfarande de pågående insatserna leda till mindre brottslighet efter ett

eller två år då brottsförebyggandet trots allt ändå är målet med insatserna. En sådan effekt borde följaktligen kunna uttydas ur en statistisk analys av samtliga analysenheter, givet att insatserna har varit effektiva. Nedan följer en korrelationsmatris för att undersöka en eventuell statistisk korrelation mellan insatserna och brottsligheten i stadsdelarna samt för att se hur de förhåller sig till kontrollvariablerna.

Tabell 3. Korrelationsmatris

	Anmällda brott	Insatser	Invånare	Arbetslösa	Behöriga till gymnasium
Anmällda brott	1				
Insatser	-0,095	1			
Antal invånare	0,291**	0,056	1		
Andel arbetslösa	-0,324**	0,129	-0,384**	1	
Andel behöriga till gymnasium	0,04	0,151	0,376**	-0,235*	1
Andel med utländsk bakgrund	-0,44**	0,004	0,142	0,089	-0,086

Kommentar: **= $p < 0,01$ *= $p < 0,05$. Källor: Appendix 1, SCBs integrationsstatistik samt Brottsförebyggande rådet

Resultatet av denna korrelationsanalys visar att det verkar finnas samband mellan de flesta av de variabler som antagits kunna påverka dels varandra, dels den sociala utsattheten i stadsdelarna samt att de två huvudsakliga variablerna verkar ha ett negativt men väldigt svagt, samband till varandra. Alltså att höga värden på den ena variabeln har ett samband med låga värden på den andra variabeln. Det negativa sambandet mellan insatser och anmällda brott är dock inte statistiskt signifikant och kan således bero på en slump. Senare kommer därför detta samband att undersökas under kontroll för kontrollvariablerna, som däremot verkar ha signifikanta samband med antalet brott, för få fram om detta svaga negativa samband är spuriöst eller om det rent av undertrycks av de andra variablerna. Det som resultatet visar angående hur de två huvudsakliga variablerna förhåller sig till kontrollvariablerna är att de inte i en statistisk signifikant bemärkelse har någon relation till insatserna. Resultaten visar även att antalet invånare har ett positivt samband med antalet anmällda brott, alltså ju fler invånare en stadsdel har ju fler anmällda brott samt att andelen med behörighet till gymnasium inte

har ett signifikant samband med antalet brott men ett negativt samband till arbetslösheten.

Ett intressant resultat som visar att vidare analyser behöver göras är att andelen med utländsk bakgrund och andelen arbetslösa har ett signifikant negativt samband med antalet anmälda brott. Givet den tidigare teoridelen hade det varit mer rimligt om arbetslöshet och andel med utländsk bakgrund hade en positiv korrelation med brottsligheten. Alltså att fler arbetslösa och fler med utländsk bakgrund, eftersom det tenderar att bo en större andel människor med utländsk bakgrund i segregerade områden med en högre grad av brottslighet, har ett samband med ett högre antal anmälda brott. För att undersöka om detta samband faktiskt finns och ser ut som denna analys visar på, krävs hårdare kontroller för sambandet i en regressionsanalys, vilket kommer att göras senare.

Att kontrollvariablerna skulle ha en effekt på brottsligheten är, med bakgrund i tidigare teorier, inte helt oväntat. Denna analys visar på att de sambanden som finns inte är slumpmässiga utan har en statistisk signifikans, hur starka sambanden är samt åt vilket håll de går åt. I denna analys undersöks dock bara sambandet mellan två variabler i taget och inte under kontroll för varandra. Sambanden skulle därför kunna vara undertryckta eller spuriösa. I nästa del kommer därför en regressionsanalys utföras för att komma närmare ett svar på frågan om vilken effekt CP-insatserna har på brottsligheten. I följande analys kommer även de tidigare diskuterade områdes- och årseffekterna kontrolleras för.

4.4 Regressionsanalys

Resultaten av regressionsanalyserna på de två huvudvariablerna, de fyra kontrollvariablerna samt områdes- och årseffekterna redovisas i fyra olika modeller i Tabell 4. Den första undersöker enbart sambandet mellan den oberoende- och den beroende variabeln. I Modell 1 verkar det finnas ett negativt samband mellan variablerna, alltså att insatserna leder till mindre brottslighet. Detta är dock väntat med tanke på resultaten i korrelationsanalysen. Sambandet är trots det inte statistiskt signifikant och kan således bero på slumpen. I Modell 2 undersöks sambandet mellan variablerna under kontroll för de fyra tänkta kontrollvariablerna för att få reda på om dessa "gömmer" ett samband. Modell 2 visar dock att en del av det negativa sambandet

äts upp av kontrollvariablerna. Signifikansen på sambandet mellan insatserna och antalet brott sjunker i Modell 2 från 0,372 till 0,414.

I Modell 3 och 4 görs samma analyser som nämnts ovan men under kontroll för års- och områdeseffekter. Med den tidigare korrelationsanalysen i minnet är det intressant att se hur sambandet mellan antalet anmälda brott och andelen arbetslösa samt andelen med utländsk bakgrund försvinner helt under kontroll för områdes- och årseffekter. I Modell 2 fanns ett signifikant negativt samband kvar mellan andelen med utländsk bakgrund och antalet brott kvar, men även denna försvinner i Modell 4. Detta visar på, förutom att det lite udda sambandet som först verkade finnas i korrelationsanalysen antagligen inte fanns, vikten av att kontrollera för effekterna av de olika områdena samt åren så länge vi inte är ute efter att specifikt hitta ett område med extra hög brottslighet. När det är insatsernas effekt som är målet måste vi kontrollera för vad som är en effekt av ett extra brottsligt område eller år och vad som är avvikande från normalläget.

I båda modellerna, framför allt den sista modellen då sambandet görs under kontroll för både kontrollvariablerna samt års- och områdeseffekter, försvinner CP-insatsernas negativa samband med antalet brott helt. I Modell 3 och 4 ser det ut som att insatserna till och med leder till fler brott. Det positiva sambandet är dock inte statistiskt signifikant, snarare en ren slump. Det justerade R² värdet visar på att förklaringskraften har ökat från -0,02 i Modell 1 till 0,757 i Modell 4 när effekten av insatserna på brottsligheten undersöks under kontroll för samtliga kontrollvariabler. Detta betyder att den sista modellen förklarar 75,7 % av variationen i antalet brott som förklaras av de andra variablerna. Förklaringskraften påverkas alltså av kontrollerna för andra variabler men har ingen teoretiskt förklaringskraft. Års- och stadsdelseffekterna är intressanta att kontrollera för, men att en stadsdel bara är en typisk ”brottslig stadsdel” eller att ett år helt enkelt bara hade ett ovanligt högt antal anmälda brott, är ingen förklaring av varför brottsligheten befinner sig på en viss nivå.

Som en del av ett svar på den andra av de två frågeställningarna om vilken effekt CP-insatser har haft på brottsligheten i socialt utsatta områden visar denna regressionsanalys på att koefficienten för insatserna inte bara avtar i effekt när kontroll för andra variabler görs. Den går dessutom från en negativ effekt till en positiv effekt, vilket är alarmerande. Insatsernas effekt tycks dock vara väldigt liten och den positiva effekten i Modell 4 kan således vara rent slumpmässig. Analysen visar därför

sammanfattningsvis att insatserna, även under kontroll för antal invånare, arbetslöshet, utbildningsnivå, invandring samt områdes- och årseffekter, inte har någon statistisk signifikant eller större effekt på antalet brott i stadsdelarna.

*Tabell 4. Regressionsanalys. Beroende variabel: Antal brott per 100 000 invånare.
Ostandardiserade b-koefficienter, standardfel inom parantes*

	Modell 1	Modell 2	Modell 3	Modell 4
Insats (pågående)	-1325,8 (1 476,9)	-971,36 (1 183,3)	74,741 (1 009,3)	278,847 (1 070,4)
Antal invånare		0,411* (0,133)		0,56 (1,916)
Andel arbetslösa		-354,91 (196,6)		196,633 (357,524)
Andel behöriga gymn.		-86,47 (64,9)		-59,585 (53)
Andel utl. bakgrund		-296,33*** (46,2)		-50,55 (353,8)
Intercept	17069,938*** (1248,211)	47 608,9*** (6 059,8)	16707,292*** (1 445,7)	17839,256 (41 959,1)
Områdeseffekt	Nej	Nej	Ja	Ja
Årseffekt	Nej	Nej	Ja	Ja
R ² (justerat)	-0,02	0,39	0,763	0,757
N	91	91	91	91
<i>Kommentar: ***= p<.001 **= p<.01 *= p< 0.05 Källor: SCB, Brå, Appendix 1</i>				

5 Avslutande diskussion

Frågor om tillit till samhällets institutioner och deras förmåga är en ständig process och aktualiseras när förändringar görs eller deras arbete ifrågasätts. De tidigare kvalitativa studier som har diskuterats har haft fokus på tilliten till polisen och dess koppling till att reducera rädsla för brott, vilket en del menar är anledningen till att *community policing* kom till från början. Målet med dessa insatser är dock i grunden att agera proaktivt och förebygga brott, inte enbart att vinna allmänhetens tillit. Tilliten i sig har såklart ett värde men om den inte leder till en minskad brottslighet tappar det arbetet sitt värde som medel till målet om minskad brottslighet. Enligt analysen som har gjorts i denna studie har inte de CP-insatser som tagits i bruk i de undersökta stadsdelarna haft den önskade effekten, minskad brottslighet, i någon större utsträckning.

Resultatet kan självklart vara en effekt de svårigheter som *de facto* finns med att mäta både brottslighet och polisiära insatser samt dess effekter. Det finns även en risk att sprickor i metoden, som brister i den egna insamlade datan och de otydligheter som finns kring vilka insatser som har pågått, har påverkat resultatet. Analysen pekar dock trots dessa svårigheter och brister på något viktigt. Under de sju år som undersöks, då segregation, integration och otrygghet har varit ett hett ämne i såväl riksdagen som vid tre-fikat har polisens många och varierade insatser i några av landets mest utsatta stadsdelar inte haft en så stor effekt på brottsligheten att det syns tydligt i några av de ovan gjorda analyserna.

Det är dock viktigt att påpeka att detta resultat inte säger något om de enskilda polisernas insatser. Självklart finns timmar med bra polisarbete bakom de insatser som faktiskt har gjorts. Den tillit som många av de intervjuade menar att insatserna har byggt upp mellan poliser och de boende i områdena är absolut inte oviktig. Men om otrygghet och tillit är viktiga ämnen för de svenska medborgarna, om det, trots allt arbete finns en stor diskrepans mellan olika bostadsområden och om jämnare levnadsvillkor är ett nationellt mål, då är det rimligt att den institution i samhället som ska arbeta för att öka allmänhetens trygghet i en tid av nya utmaningar, vilket den senaste BRÅ-rapporten påpekar, är lyhörd inför detta och möter kraven på ett stärkt och mer konsoliderat brottförebyggande arbete i landets socialt utsatta områden.

Referenser

- Arbetsmarknadsdepartementet (2012). *Kommuner som ska omfattas av urbant utvecklingsarbete från 2012*. Stockholm
- Braga, A. A., & Weisburd, D. (2010). Policing problem places: Crime hot spots and effective prevention / [elektronisk resurs]. Oxford;New York;: Oxford University Press. doi:10.1093/acprof:oso/9780195341966
- Brottsförebygganderådet (2008). *Otrygghet och segregation*. Rapport 2008:16. Stockholm
- Brottsförebygganderådet (2011). *Lokala poliser. Hinder och möjligheter med lokala poliskontor*. Rapport 2011:13. Stockholm
- Dir. 2010:75. *En ny organisation för polisen?* Tillgänglig på: <http://www.regeringen.se/contentassets/df1ef4f78ecd4f0ab31644f0057e2ada/en-ny-organisation-for-polisen-dir.-201075>
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2012). Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad (4., [rev.] uppl. ed.). Stockholm: Norstedts juridik.
- Fielding, N., & Innes, M. (2006). Reassurance policing, community policing and measuring police performance. *Policing and Society*, 16(2), 127-145. doi:10.1080/10439460600662122
- Goldsmith, A. (2005). Police reform and the problem of trust. *Theoretical Criminology*, 9(4), 443-470. doi:10.1177/1362480605057727
- Moore, M. H. (1992). "Problem-Solving and Community Policing." *Crime and Justice* 15: 99-158.
- Goldstein, H. (1979). Improving policing: A problem-oriented approach. *Crime & Delinquency*, 25(2), 236-258. doi:10.1177/00111287790250020
- Johansson, E. (2011). *Områdets polis eller polisens område? en analys av hur områdespolisen i bergsjön gör sig relevant för sitt område och sin organisation*. (Masteruppsats) Utgivningsort: Göteborgs Universitet: Göteborg. Tillgänglig:
- Moore, M. H. (1992). Problem-solving and community policing. *Crime and Justice*, 15, 99-158. doi:10.1086/449194

Palmén, J. (2012). *I allmänhetens tjänst: Om förtroendeskapande områdespolisarbete*.

(Kandidatuppsats) Utgivningsort: Göteborgs Universitet: Göteborg. Tillgänglig:

https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/21877/1/gupea_2077_21877_1.pdf

Peterson, A., Sociologiska institutionen, Department of Sociology,

Samhällsvetenskapliga fakulteten, Faculty of Social Sciences, University of

Gothenburg, & Göteborgs universitet. (2010). From Great Britain to Sweden-the import of reassurance policing. Local police offices in metropolitan Stockholm. *Journal of*

Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention, 11(1), 25-45.

doi:10.1080/14043850903488367

Polismyndigheten, G. k. f. n. (2015). Slutredovisning från Genomförandekommittén för nya Polismyndigheten. S. O. Utredningar.

Polismyndigheten i Västra Götaland (2006). *TILLIT -en strategisk vision för förtroende och prevention*. Göteborg.

Rothstein, B. & Uslaner, E.M. 2005, "All for All: Equality, Corruption, and Social Trust", *World Politics*, vol. 58, no. 1, pp. 41-72.

SFS 1984:387. Polislagen. Stockholm: Justitiedepartementet.

SFS 2014. Förordning (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten. Stockholm: Justitiedepartementet

SOM-institutet (2015). *Svenska trender 1986-2014*. Göteborg: Göteborgs Universitet

Statskontoret (2010). *Urban utveckling. En utvärdering av statliga myndigheters medverkan i de lokala partnerskapen*. Stockhol: Statskontoret

Sveriges Radio (2004). *Närpolisreformen blev ett fiasko*. Hämtad 2015-11-21 från

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=93&artikel=457626>

Sunghoon Roh Willard M. Oliver, (2005), "Effects of community policing upon fear of crime", *Policing: An*

International Journal of Police Strategies & Management, Vol. 28 Iss 4 pp. 670 - 683

Appendix 1

Följande appendix är en sammanställning av de intervjuer som har gjorts med poliser i de berörda lokalpolisområdena och som har kunskap om de lokala insatser som har gjorts. Angivet finns områdets lokalpolischef, men denne är inte nödvändigtvis den person som har intervjuats. Önskas vidare information om insatserna bör dessa chefer kunna svara på vilka insatser som har gjorts eller vem som har den informationen. I tabellerna anges vad insatsen kallas, vad det är för typ av insats samt övriga kommentarer om insatserna i stort eller specifika kommentarer från den intervjuade.

Rinkeby, Tensta – Stockholm

Lokalpolisområde: Södra Järva

Områdeschef: Jörgen Olsson

År	2006	2011	2012	2014
Insats	Lokalkontor	SIG	Lokalkontor	Fenix
Typ av insats	Närvaro, synlighet (Närpolisreformen)	Samverkan inriktade insatser	Närvaro, synlighet	Lagföring av tungt multikriminella
Övrigt	Hela Stockholm 28 st. sedan 2006. Funnits i olika variationer över tid. Begränsat öppettider.	Stockholmstad - pilotområden	Nytt kontor i Rinkeby. Oklart om det togs i bruk	Problemorienterad insats

Rona, Hovsjö – Södertälje

Lokalpolisområde: Södertälje

Områdeschef: Peter Myrlind

År	2006	2006	2010
Insats	Lokalpolis kontor	Kontaktpolis	SIG
Typ av insats	Närvaro, 2 timmar i veckan	Närvaro i skolan	Samverkan med andra aktörer

Övrigt	Ronna en av de första	Detta + uppsökande verksamhet i samband med lokalpoliskontoret	Södertälje bland de första områdena
---------------	-----------------------	--	-------------------------------------

Araby – Växjö

Lokalpolisområde: Växjö, region syd, Kronoberg

Chef: Jonas Eek

Har efter samtal, mail och telefonsvar inte återkommit och heller inte svarat på flertalet telefonsamtal

Herrgården – Malmö

Lokalpolisområde: Östra Malmö

Chef: Erik Janåker

År	2009	2013	2013	2013	2014
Insats	Närpolisen	Områdespoliser	Kontaktpoliser	SIG	Hon-party
Typ av insats	Områdespolis fortsättning på närpolisreformen	Ej stationerade via ett lokalkontor,	Kontakt med skolan	Samverkan fler aktörer	Träffa kvinnorna i området
Övrigt	Efter bränder och andra oroligheter i området	Inspirerad från Helsingborg, lokalkännedom viktigt.	Benämndes områdespolisen, ingick i deras arbete	Ungdomar mellan 18-24	Centrala i familjerna i området,

Södra Sofielund – Malmö

Lokal polisområde: Malmö city

Områdeschef: Pernilla Nilsson

År	2011
Insats	SIG
Typ av insats	Samverkan

Övrigt	Endast en person arbetar med detta i området
---------------	--

Centrum & Öster – Landskrona

Lokalpolisområde: Landskrona

Områdeschef: Annelie Manelli

År	2008	2008 START 2009	2012/13	2015
Insats	Totalmodellen	Kontaktpoliser	Uppfräschning av centrum öster	Områdespoliser
Typ av insats	Dygnetruntbevakning. Ungdom- narkotika gruppen.	Inom ramen för samverkan med kommunfullmäktige om kontaktpoliser på varje skola	Kommunal satsning – ej polisen	Inriktat brottsförebyggande arbete – del av omorganisationen
Övrigt	Ung. gruppen haft stor framgång men läggs på is under om org.	Första kommun att införa Kom igång hösten 2009	Ändra synen på området	

Gammelgården – Kristianstad

Lokalpolisområde: Kristianstad, Även Åhus

Områdeschef: Anders Olofsson

År	2006 (2008)	2007-2009	2012	Nu
Insats	Kontaktpolis	Mot våld i offentlig miljö1	Inriktade insatser i stadsdelen	Samverkansprojekt
Typ av insats	I skolan	Inriktat på att minska våld i	Tillslag och liknande inriktat	Samverkan med andra myndigheter

		offentlig miljö	mot narkotika och gäng kriminalitet.	& föreningar i stadsdelen
Övrigt	Dåligt med resurser			Använder koncept från Angered

Bergsjön, Gårdsten, Hjällbo – Göteborg

Lokalpolisområde Nordöstra Göteborg

Områdeschef: Ulf Merlander

År	2009	2009
Insats	Områdespoliser	Kontaktpoliser
Typ av insats	Inriktad verksamhet	
Övrigt	Anpassat efter de olika problembilderna i resp. område men i grunden densamma i alla tre.	

Norra Biskopsgården (Norra Hissingen) – Göteborg

Lokalpolisområde: Nordvästra Göteborg

Områdeschef: Jörgen Thoren

År	2009	2009	2014
Insats	Områdespoliser	Kontaktpoliser	SSPF
Typ av insats	Inriktade, med bas i dokumentet <i>Tillit</i>	Kontakt med skolorna i området	Senaste gemensamma handlingsplanen
Övrigt	Stort genomslag	Del av områdespolisen	Funnits sporadiskt genom åren

Kronogården – Trollhättan**Lokalpolisområde: Östra Fyrbodalen****Områdeschef: Rickard Fremark**

År	2007	2011	2013
Insats	Ungdomspoliser	Områdespolis	SIG
Typ av insats	Inriktad verksamhet	Inriktad verksamhet i specifika områden	Social Insats Grupp
Övrigt	Menade att det nästan var samma om områdespoliser	Många gick över från ungdomspolisen	Där ingår SSPF verksamhet

Hässelholmen – Borås**Lokalpolisområde: Borås****Chef: Thomas Jansson**

Blev efter flertalet samtal och mail hänvisad till en annan person som inte har varit tillgänglig för samtal.